

CHESTIONAR PENTRU COMISARUL DESEMENAT**Christophe HANSEN****Agricultură și sectorul alimentar****1. Competența generală, angajamentul european și independența personală**

Ce aspecte ale calificărilor și experienței dumneavoastră vă recomandă în mod deosebit pentru a deveni comisar și pentru a promova interesul general european, îndeosebi în domeniul de care urmează să fiți responsabil? Cum veți contribui la aplicarea orientărilor politice ale Comisiei? Cum veți integra și aplica perspectiva de gen în toate domeniile de politică din portofoliul dumneavoastră? Cum veți integra și aplica tematica legată de tineret?

Ce garanții de independență puteți oferi Parlamentului și cum veți proceda pentru a vă asigura că niciuna dintre activitățile dumneavoastră trecute, actuale sau viitoare nu pune sub semnul întrebării modul în care vă veți îndeplini obligațiile în cadrul Comisiei?

De peste cinci ani sunt deputat în Parlamentul European, cu diferite roluri și în diferite comisii. În 2022, am fost ales chestor al Parlamentului European. În această calitate, mi-am dedicat eforturile pentru consolidarea instituției, prin îmbunătățirea condițiilor care le permit membrilor săi să își îndeplinească mandatele. Bilanțul meu în calitate de raportor constă în construirea de punți între grupurile politice. Acest lucru este demonstrat de obținerea unor majorități foarte mari în plen cu privire la dosare precum Regulamentul privind subvențiile străine, Acordul comercial și de cooperare dintre UE și Regatul Unit sau Directiva privind apa potabilă. Dacă Parlamentul confirmă că voi continua să lucrez pentru proiectul european în calitate de comisar, această experiență directă cu privire la valoarea pe care o au ascultarea incluzivă și compromisul va fi de neprețuit.

Am crescut într-o mică fermă familială situată la granița dintre Luxemburg și Belgia, am contribuit la funcționarea ei și am fost martor de timpuriu al impactului pozitiv creat de Uniune. Această experiență din viața mea, îmbogățită cu o diplomă în științele mediului și gestionarea riscurilor, mi-a indus un respect real pentru mediu, o convingere puternică privind necesitatea creării de mijloace de subsistență sustenabile pentru cei dedicați muncii pământului și producerii alimentelor noastre, precum și o conștientizare acută a rolului esențial pe care îl au politicile agricole și de mediu ale UE. Prin urmare, sunt deosebit de mulțumit de faptul că președinta aleasă mi-a încredințat portofoliul pentru agricultură și sectorul alimentar. Cariera mea profesională și serviciul meu public s-au axat pe chestiuni legate de natură și agricultură, cel mai recent în calitate de președinte al Comisiei pentru mediu, climă și biodiversitate și de membru al Comisiei pentru agricultură, viticultură și dezvoltare rurală din Camera Deputaților din Luxemburg. Din aceste experiențe, am învățat că vocația agriculturii nu îi atrage pe tineri.

Salut faptul că președinta aleasă mi-a atribuit ca prioritate consolidarea competitivității, rezilienței și sustenabilității sectorului agroalimentar. Pentru ca agricultura să facă față provocărilor viitoare, este necesar ca generațiile viitoare să preia custodia terenurilor, iar acest rol să le ofere împlinire și demnitate. Împărtășesc pe deplin opinia sa potrivit căreia acest lucru trebuie realizat prin ascultarea activă a preocupărilor cetățenilor din comunitățile rurale, care reprezintă peste 30 % din populația UE. Mă voi asigura că se dă curs recomandărilor din raportul privind dialogul strategic privind viitorul agriculturii, care a fost inclus, cu proeminență, printre cele patru rapoarte care vor servi drept bază pentru activitatea colegiului. Mă angajez să lucrez cu părțile interesate și cu statele membre astfel încât instrumentele relevante ale PAC care vizează îmbunătățirea participării femeilor la agricultură și situația lor în zonele rurale să fie utilizate la întregul lor potențial și să completeze în mod eficace intervențiile naționale. Voi lucra pe această bază pentru a mă asigura că viitoarea PAC este adecvată scopului urmărit. De exemplu, prin facilitarea accesului femeilor fermier la împrumuturi sau la investiții suplimentare pentru fermele lor. În plus, mă voi asigura că, în cabinetul meu, se respectă echilibrul de gen.

Reînnoirea generațiilor și sprijinul pentru tinerii fermieri sunt aspecte foarte apropiate sufletului meu. Asigurarea viabilității și a atractivității agriculturii timp de decenii de acum înainte va fi elementul central al abordării mele în ceea ce privește politica agricolă. Asigurarea viitorului agriculturii în Europa înseamnă asigurarea sustenabilității sub toate aspectele, de la sănătatea solului la reziliența în domeniul apei și la gradul de pregătire pentru riscuri climatice, de la promovarea zonelor rurale prospere și stimularea investițiilor și a inovării, inclusiv a accesului la capital, la asigurarea profitabilității profesiei de agricultor și la consolidarea poziției fermierilor în lanțul valoric alimentar. Pe lângă prezentarea strategiei pentru reînnoirea generațiilor, la punerea în aplicare a actualei PAC, voi acorda o atenție deosebită nevoilor și preocupărilor tinerilor, pe baza dialogurilor anuale în materie de politici pentru tineret, primul dialog urmând să fie organizat deja în primele 100 de zile ale mandatului noului colegiu.

De-a lungul întregii mele cariere și în cadrul funcției mele publice, am respectat normele privind independența și răspunderea. Voi continua să respect pe deplin litera și spiritul tratatelor, inclusiv în ceea ce privește obligația de a acționa în interesul european fără a primi instrucțiuni și, în special, în ceea ce privește obligațiile de totală independență, transparență, imparțialitate și disponibilitate pentru Comisie. Voi respecta pe deplin și voi onora Codul de conduită al membrilor Comisiei Europene. Mă angajez să informez imediat președinta cu privire la orice situație care ar putea da naștere unui conflict de interese în exercitarea atribuțiilor mele oficiale și, în cazul în care este necesară orice modificare, îmi voi actualiza declarația de interese, care va fi pusă la dispoziția publicului.

2. Gestionarea portofoliului și cooperarea cu Parlamentul European

Vă angajați să informați în mod corespunzător Parlamentul cu privire la acțiunile dumneavoastră și cele ale serviciilor din subordinea dumneavoastră? În ce sens vă considerați răspunzător în fața Parlamentului?

Ce angajamente specifice sunteți pregătit să vă asumați legat de colaborarea cu Parlamentul, prezența în comisiile și în plenul Parlamentului, transparența și cooperarea și cum veți da curs efectiv pozițiilor și cererilor de inițiative legislative ale Parlamentului? Legat de inițiativele planificate sau procedurile în curs, sunteți dispus să transmiteți Parlamentului la timp aceleași informații și documente pe care le puneți la dispoziția Consiliului?

Mă angajez pe deplin să informez Parlamentul cu privire la acțiunile mele și cele ale Direcției Generale Agricultură și Dezvoltare Rurală. Experiența mea în calitate de deputat în Parlamentul European și în Camera Deputaților din Luxemburg înseamnă că răspunderea în fața Parlamentului, controlul politic și controlul democratic asupra executivului au devenit o a doua natură pentru mine. Îmi voi asuma pe deplin responsabilitatea politică pentru acțiunile mele în domeniul agriculturii și alimentației în fața Parlamentului European și a cetățenilor europeni pe care îi reprezintă. Dacă voi fi confirmat în funcția de comisar, rolul meu de membru al colegiului implică în mod inerent datoria de a colabora cu colegii mei comisari într-un spirit de colegialitate și loialitate, în conformitate cu metodele de lucru stabilite de președintă. Agricultură și alimentația sunt intrinsec legate de alte politici, ceea ce face ca această cooperare să fie cu atât mai importantă. Fiind deputat în Parlamentul European de peste cinci ani, împărtășesc pe deplin așteptările legitime ale Parlamentului din partea comisarilor. Dialogul și schimburile regulate și deschise cu comisiile și cu plenul reprezintă piatra de temelie a angajamentului nostru democratic. Va fi întotdeauna un privilegiu pentru mine să mă întorc în Parlament, să răspund la întrebările deputaților și să mențin un nivel ridicat de încredere reciprocă, de deschidere și de transparență în cooperarea noastră. Președinta aleasă a subliniat în orientările sale politice hotărârea sa de a consolida dialogul cu Parlamentul. Subscriu pe deplin la acest lucru, recunoscând importanța cooperării cu Parlamentul și cu deputații săi aleși pentru eficacitatea și legitimitatea procesului politic al UE. Din acest motiv, mă angajez să particip periodic la sesiunile plenare ale Parlamentului și să lucrez îndeaproape cu comisiile care dezbate aspecte din domeniul agriculturii și alimentației, cu membrii, coordonatorii și președinții acestora. În calitate de deputat în Parlamentul European, am avut o listă de prezență aproape perfectă la ședințele plenare; dacă voi fi confirmat ca membru al colegiului, voi continua să respect acest standard foarte ridicat. Mă voi asigura că aceeași deschidere, transparență și cooperare ghidează activitatea cabinetului meu și a serviciilor Comisiei aflate în responsabilitatea mea.

Voi da curs în mod eficace pozițiilor și solicitărilor Parlamentului de inițiative legislative. Îmi asum responsabilitatea de a pune în aplicare dispozițiile Acordului-cadru din 2010 și ale Acordului interinstituțional din 2016 privind o mai bună legiferare, pentru domeniile care intră în sfera mea de competență. Voi ține seama de opiniile Parlamentului și voi face tot posibilul pentru a mă asigura că rezoluțiile Parlamentului primesc un răspuns scris în timp util. Iau act de faptul că, în orientările sale politice, președinta aleasă și-a exprimat angajamentul de a aprofunda cooperarea cu privire la articolul 225 din TFUE, solicitând comisarilor să participe la dialoguri structurate cu comisiile parlamentare cu privire la aceste rezoluții. Voi face acest lucru cu plăcere și vă puteți aștepta să mă întâlniți frecvent la Bruxelles și Strasbourg.

În cele din urmă, am avut onoarea de a participa la mai multe proceduri legislative, de la elaborarea și negocierea poziției interne a Parlamentului, până la îndeplinirea mandatului în cadrul negocierilor interinstituționale. În urma acestei experiențe, am căpătat o convingere profundă cu privire la necesitatea unui tratament egal al Parlamentului și al Consiliului și la necesitatea unui parteneriat special între Parlament și Comisie. Ca atare, mă angajez să pun în aplicare pe deplin dispozițiile acordurilor menționate anterior, asigurând egalitatea de tratament ori de câte ori Parlamentul și Consiliul au competențe egale. Consider că aceasta este o condiție prealabilă pentru a permite celor trei instituții să negocieze cu succes și să ajungă la acorduri politice care să răspundă așteptărilor cetățenilor europeni în următorii cinci ani.

Întrebări adresate de Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală

3. Protestele fermierilor din primăvară au reprezentat o expresie clară a dificultăților enorme cu care se confruntă aceștia. Ele au subliniat în special necesitatea unui venit echitabil, rentabilitatea scăzută a agriculturii din cauza prețurilor la producător scăzute și a costurilor ridicate de producție, concurența neloială a importurilor din țări terțe și lipsa reciprocității, precum și sarcina de reglementare și lipsa unor stimulente pentru a respecta standarde înalte de mediu în agricultură. Întrucât fermierii sunt adesea veriga cea mai slabă din lanțul de aprovizionare cu alimente, iar veniturile lor sunt structural sub media altor sectoare, care sunt ideile dumneavoastră în privința unei „viziuni pentru agricultură și sectorul alimentar”, conform scrisorii dumneavoastră de misiune în calitate de comisar desemnat, pentru a asigura un venit echitabil pentru fermieri, a îmbunătăți poziția acestora în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente, a spori transparența în ceea ce privește formarea prețurilor, precum și pentru a atrage tinerii fermieri în acest sector? Cum intenționați, pe termen scurt și lung, să reduceți și să raționalizați mai bine sarcina administrativă și obligațiile de raportare ale fermierilor care decurg din diverse politici?

Fermierii și cei care se gândesc să devină fermieri merită o viziune clară pentru agricultură și pentru sistemele alimentare, o viziune care să ofere mai multă previzibilitate și care să fie potrivită pentru generațiile viitoare. În acest moment de cotitură, trebuie să ne întrebăm: care ar fi condițiile care le-ar permite fermierilor să-și mențină rolul de custozii ai terenurilor, care le-ar oferi împlinire și demnitate, care le-ar permite să-și câștige traiul în fermele lor azi, mâine și în 2040?

Mulți fermieri se confruntă cu dificultăți și și-au exprimat opiniile în acest an. Veniturile reduse și fluctuante, relațiile comerciale dezechilibrate din cadrul lanțului valoric, cerințele de reglementare cumulative, efectele schimbărilor climatice și creșterea instabilității geopolitice sunt dificultăți care îi fac pe fermieri să se simtă adesea nerăsplățiți pentru eforturile lor. Așadar, nu-i de mirare că tinerii nu sunt atrași de agricultură.

Vreau să salut reziliența remarcabilă de care au dat dovadă fermierii în ultimii ani. Au reușit să furnizeze, în continuare, alimente suficiente, sigure și de înaltă calitate pentru Europa și țările terțe. În același timp, au fost custozii terenurilor, au întreținut peisajele noastre, au ținut în viață patrimoniul nostru cultural și au menținut vitalitatea zonelor noastre rurale. Dacă voi fi confirmat în funcția de comisar, în primele 100 de zile ale mandatului meu, voi elabora o viziune pentru agricultură și sectorul alimentar, sub îndrumarea președintei și în cooperare cu alți membri ai colegiului. Va fi o foaie de parcurs pentru inițiative viitoare și va cuprinde o amplă serie de aspecte strategice pentru agricultură și pentru sectorul alimentar.

Această viziune va examina întregul lanț valoric agroalimentar și va propune modalități de asigurare a competitivității, a sustenabilității, a profitabilității și a atractivității sectorului pe termen lung, menținând diversitatea agriculturii pe întregul nostru continent. Printre altele, se va ocupa de situația socioeconomică a fermierilor și, în special, de veniturile lor, sporind echitatea lanțurilor valorice, îmbunătățind reziliența fermelor, stimulând practicile agricole sustenabile, reducând pierderile alimentare și risipa alimentară, gestionând și reducând sarcina administrativă care decurge din legislațiile naționale și din dreptul Uniunii și cerințele de raportare și încurajând cunoașterea, inovarea și investițiile.

Viziunea va detalia modul în care vom realiza progrese în aceste domenii-cheie, colaborând cu părțile interesate, cu statele membre și cu Parlamentul European. Se va baza pe raportul privind dialogul strategic privind viitorul agriculturii în UE și va ține seama de toate perspectivele relevante, inclusiv și în special de cele ale Parlamentului European și ale Consiliului.

Principiul central al viziunii mele va fi crearea condițiilor pentru inversarea tendinței actuale de întârziere a reînnoirii generațiilor, prin garantarea faptului că agricultura va rămâne o vocație viabilă și atrăgătoare în deceniile

următoare. Cifrele cele mai recente arată că doar 12 % din totalul exploatațiilor agricole din UE sunt gestionate de fermieri cu vârste sub 40 de ani. Avem nevoie de acțiuni îndrăznețe pentru a susține viitorul agriculturii pentru generațiile următoare. Trebuie să ne asigurăm că generația următoare poate continua să-și găsească împlinirea în activitatea agricolă, furnizând alimente de înaltă calitate în cadrul unor sisteme de producție în care natura și agricultura merg mână în mână. Un tânăr fermier are nevoie de un venit echitabil, de soluri fertile, de acces la terenuri și la capital, de competențele, tehnologia și materialele de ameliorare inovatoare potrivite, în cadrul unor sisteme de producție vegetală și animalieră care răspund și cererilor consumatorilor, producând, totodată, în mod sustenabil, în zone rurale atrăgătoare.

Din acest motiv, în primele 100 de zile ale noului mandat, voi interacționa direct cu tinerii fermieri și cu tinerii europeni, inclusiv în cadrul unui dialog în materie de politici pentru tineret, pentru a elabora o strategie pentru reînnoirea generațiilor. Scopul acestei strategii va fi de a le permite tinerilor fermieri să-și dedice întru totul spiritul antreprenorial și potențialul de inovare viitorului sectorului. Strategia va include măsuri concrete și inovatoare menite a înlătura în mod cât mai eficace barierele din calea reînnoirii generațiilor, inclusiv accesul la terenuri, la credite și la cunoștințe. Una dintre aceste măsuri va fi instituirea unui observator european al terenurilor, care ne-ar ajuta să promovăm transparența pe piața terenurilor, inclusiv printr-un mecanism de identificare a originii investițiilor în terenuri și ferme.

Un venit agricol echitabil și suficient este o condiție crucială pentru ca fermierii să rămână în această profesie, iar noi fermieri să o adopte. Deocamdată, însă, veniturile fermierilor sunt, în medie, mult mai reduse decât salariile medii din UE. Mulți fermieri nu au mijloacele necesare pentru a investi în tranziție. Această situație de dezechilibru trebuie schimbată. Fermierii trebuie să obțină venituri mai bune de pe piață, astfel încât să poată face și investițiile necesare pentru a se adapta la exigențele viitorului și pentru a spori reziliența fermelor lor.

Pentru a îndeplini acest obiectiv, dacă voi fi confirmat în funcția de comisar, voi apăra o gamă cuprinzătoare de măsuri. Trebuie să utilizăm toate sursele de venit: venitul de pe piață, sprijinul public pentru venit și surse de venit noi și alternative, cum ar fi cultura carbonului. Scopul final al politicii noastre trebuie să fie cel de a ne asigura că piața îi răsplătește mai adecvat pe fermieri, și, totodată, că solurile noastre și mediul nostru sunt protejate, garantând susținerea elementelor de bază ale agriculturii pentru generațiile viitoare. Evident, sprijinul furnizat prin PAC rămâne esențial pentru a-i ajuta pe fermieri, pentru a-i răsplăti pentru serviciile ecosistemice și pentru a-i compensa pentru munca în zone care se confruntă cu constrângeri naturale, precum și pentru sprijinirea investițiilor necesare pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea și pentru îndeplinirea obligațiilor legate de mediu. Politică agricolă comună trebuie simplificată și mai bine orientată. Trebuie să găsim echilibrul corect între stimulente, investiții și reglementare. Mă voi asigura că PAC oferă sprijin socioeconomic fermierilor care au cea mai mare nevoie de el, și anume micii fermieri, furnizează stimulente pentru serviciile ecosistemice și sprijină zonele noastre rurale.

Pentru a obține venituri decente de pe piață, fermierii trebuie să fie în măsură să negocieze prețuri echitabile. Deocamdată, însă, mulți fermieri nu sunt în măsură să facă acest lucru, din cauza puterii lor de negociere reduse și din cauza lipsei de transparență a pieței. Mă angajez să consolidez în continuare puterea de negociere a fermierilor și să minimizez riscul ca fermierii să fie forțați în mod sistematic să vândă la prețuri mai mici decât costurile de producție.

Dacă voi fi confirmat în funcția de comisar, voi prezenta modalități de îndeplinire a acestui obiectiv în viziunea pentru agricultură și sectorul alimentară. În primul rând, trebuie să-i ajutăm pe fermieri să utilizeze mai bine instrumentele existente, mai ales posibilitatea de a deveni membri ai unor organizații de producători și ai asociațiilor acestora. În al doilea rând, voi recomanda ca Comisia să propună rapid modificări specifice ale Regulamentului privind organizarea comună a piețelor, pentru a consolida poziția producătorilor în cadrul negocierilor și al încheierii de contracte de furnizare a produselor agricole, pentru a încuraja cooperarea și pentru a îmbunătăți transmiterea prețurilor. De asemenea, pentru a-i proteja mai bine pe fermieri de practicile comerciale neloiale, voi recomanda ca Comisia să propună noi norme privind asigurarea respectării transfrontaliere a legislației, în cadrul Directivei privind practicile comerciale neloiale. Pe baza rezultatelor evaluării în curs a Directivei privind practicile comerciale neloiale și în strânsă cooperare cu toate părțile interesate, voi avea în vedere o revizuire a reglementărilor actuale. Mai mult, intenționez să consolidez încrederea dintre operatorii din cadrul lanțului valoric, sporind transparența în legătură cu formarea și transmiterea prețurilor, cu ajutorul informațiilor obținute de noul observator al lanțului agroalimentar.

În sfârșit, simplificarea și implementarea eficientă vor fi prioritățile mele. Pentru o agricultură mai competitivă, este nevoie de politici mai simple și de acces la instrumentele adecvate. Totodată, este nevoie de controale și de o raportare mai pertinente, pentru ca îndeplinirea obiectivelor noastre de politică, inclusiv a celor de mediu, să poată

fi urmărită în mod adecvat. Așadar, viziunea mea pentru viitor va fi echilibrată: fermierii trebuie să-și poată lucra terenurile fără povara unei birocrații excesive, oferind, totodată, nivelul corect de asigurare în privința modului în care sunt cheltuiți banii UE, pe baza unei direcționări corecte și a unor rezultate adecvate. În acest scop, trebuie să utilizăm beneficiile tehnologiei și instrumentelor digitale, reducând, totodată, povara beneficiarilor mai mici prin scheme simple și prin eliminarea decalajului digital dintre fermierii mai tineri și cei mai în vârstă.

În prezent, Comisia analizează în detaliu povara administrativă cu care se confruntă fermierii și autoritățile naționale; există încă multe posibilități de îmbunătățire, iar eu mă angajez să realizez progrese, pe baza rezultatelor analizei în curs. Intenționez să colaborez îndeaproape cu colegii mei din colegiu, precum și cu părțile interesate, cu statele membre și cu Parlamentul European, pentru a reduce și mai mult sarcinile administrative impuse fermierilor de toate actele legislative europene care au un impact asupra sectorului agricol. Mai mult, reducerea poverii cu care se confruntă fermierii și raționalizarea PAC vor fi o prioritate pentru propunerile care vor constitui PAC după 2027.

4. Dl comisar desemnat, care este opinia dumneavoastră despre implicațiile extinderii asupra viitoarei PAC, în special asupra plăților directe? Cum intenționați să evitați sau să reduceți posibilele efecte negative ale procesului de extindere asupra piețelor agricole și a producătorilor din UE? Considerați acum că este necesar să se reglementeze și mai mult intrarea produselor ucrainene pentru a evita destabilizarea piețelor agricole din UE? Considerați că măsurile de protecție în vigoare din luna iunie a anului trecut sunt suficiente? În sens mai larg, ce părere aveți despre renegocierea actuală a acordului de liber schimb cu Ucraina?

Politica de extindere a UE este, mai mult ca niciodată, o investiție geostrategică pentru pace, stabilitate, influență, competitivitate și securitate pe termen lung, inclusiv pentru securitatea sectorului nostru agroalimentar, pentru continentul nostru. Trebuie atât să sprijinim candidații și potențialii candidați pe calea lor către UE, cât și să ne pregătim să primim noi membri în Uniune.

Extinderea către țările candidate ar putea consolida poziția UE ca actor geostrategic în sectorul agricol, ne-ar consolida rolul în ceea ce privește sprijinirea securității alimentare la nivel mondial și ar putea spori în mod semnificativ autonomia strategică a UE în ceea ce privește alimentele, hrana pentru animale, biomasa și solul, într-un moment în care riscurile generate de schimbările climatice sunt tot mai mari. Extinderea nu va fi lipsită de dificultăți. Dar aceasta nu este prima extindere a UE și nu este prima oară când trebuie să reflectăm la viitorul PAC într-o Uniune extinsă. În trecut, soluția a constat în ajustarea politicilor UE înaintea aderării și, mai ales, într-un proces de aderare riguros, care a asigurat pregătirea pe deplin a țărilor care urmau să adere, precum și în asistență specifică. Această abordare a contribuit la eliminarea decalajelor dintre vechile și noile state membre. Aderarea oficială la UE nu a constituit un șoc perturbator pentru statele membre noi și cele existente, ci a fost o etapă suplimentară în integrarea fără sincope a noilor state membre în politicile și bugetul UE. Procesul de aderare a fost completat, acolo unde a fost necesar, de perioade de tranziție după aderare, de pildă prin introducerea treptată a fondurilor și a accesului la piața muncii din UE, precum și prin integrarea treptată în piața internă.

Voi colabora îndeaproape cu comisarul pentru extindere, cu statele membre, cu țările implicate în procesul de aderare și cu părțile interesate. Vom discuta viitorul agriculturii într-o Uniune mai mare. Potențialul impact al extinderii asupra agriculturii în statele membre actuale trebuie evaluat ținând seama de câteva incertitudini:

- structurile agricole și capacitatea de producție a țărilor implicate în procesul de aderare – la momentul aderării lor;
- sprijinul viitor pe care l-ar putea primi țările implicate în procesul de aderare pentru a le ajuta să-și adapteze sectoarele agricole (de exemplu, programele de asistență pentru preaderare);
- evoluția continuă a sectoarelor agricole, care nu sunt deloc statice, și a modelelor de consum din UE, din țările implicate în procesul de aderare și din întreaga lume.

Nu trebuie uitat faptul că aderarea este și va rămâne un proces bazat pe merite, care depinde întru totul de progresele obiective făcute de fiecare partener, începând cu criteriile fundamentale pentru aderarea la UE, și anume democrația, statul de drept și reformarea economiei și a administrației publice.

Așadar, cu sau fără extindere, trebuie să facem ca politica noastră agricolă comună să fie mai simplă și mai bine orientată și trebuie să găsim echilibrul corect între stimulente, investiții și reglementare. Nevoile specifice ale unei

Uniuni extinse se adaugă la nevoia inevitabilă de a avea o politică agricolă comună modernizată și simplificată. Extinderea este, prin urmare, ocazia – deși nu factorul declanșator – de a ne asigura că ne aliniem mai bine cheltuielile la obiectivele noastre de politică de astăzi și de mâine.

Sunt încrezător că, la fel ca în trecut, vom putea să adaptăm și să pregătim PAC pentru realitățile unei Uniuni mai mari, asigurându-ne că PAC rămâne eficace și aduce beneficii fermierilor actuali și viitori din toate regiunile unei UE extinse.

În ceea ce privește relațiile comerciale cu Ucraina, permiteți-mi în primul rând să reiterez că susțin Ucraina și angajamentul deplin al președintei von der Leyen de a acorda în continuare un sprijin de neclintit Ucrainei, având în vedere războiul ilegal de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei. Pentru a sprijini economia ucraineană, au fost luate măsuri imediate sub forma unor măsuri comerciale autonome ale UE care au acordat Ucrainei liberalizarea totală a comerțului începând din iunie 2022. Având în vedere potențiala presiune de pe piețele țărilor învecinate, actualul regulament privind măsurile comerciale autonome include mecanisme menite a răspunde îngrijorărilor serioase ale producătorilor din UE, prin intermediul unor dispoziții de salvagardare consolidate. Acest lucru a ajutat piețele cele mai sensibile să se stabilizeze și a transmis semnale pozitive în ceea ce privește perspectiva pe termen mai lung.

În viitor, recunosc necesitatea unui acord mai stabil și structural cu Ucraina privind comerțul nostru reciproc cu produse agroalimentare. Comisia s-a angajat deja să inițieze discuții cu Ucraina în vederea continuării liberalizării permanente și reciproce a comerțului, prevăzute în Acordul de asociere UE-Ucraina. Revizuirea zonei de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare va contribui, de asemenea, la integrarea treptată a Ucrainei în piața unică, în beneficiul cetățenilor și al întreprinderilor atât din UE, cât și din Ucraina. Revizuirea va ține seama de învățămintele obținute grație liberalizării actuale și va oferi certitudine și stabilitate economică în relațiile comerciale UE-Ucraina din anii următori. Obiectivul este de a oferi operatorilor ucraineni oportunități continue de a exporta produse agroalimentare în UE, răspunzând, totodată, îngrijorărilor părților interesate din UE, mai ales celor din anumite sectoare, în care creșterea importurilor din Ucraina poate avea un impact negativ asupra situației de pe piațe. De asemenea, operatorii din UE vor avea un acces mai bun la piața ucraineană. Voi fi atent la interesele fermierilor din UE și voi asigura funcționarea echilibrată a sectoarelor sensibile în cadrul acestui proces. În plus, în ceea ce privește această deschidere permanentă și reciprocă a piețelor, intenția Comisiei este de a lega îmbunătățirea accesului la piața europeană al produselor agricole ucrainene de respectarea treptată de către Ucraina a standardelor de producție relevante ale UE.

5. Agricultura este mai dependentă decât aproape orice alt sector de factori externi, cum ar fi evenimentele climatice, piețele volatile sau situațiile geopolitice, asupra cărora are puțină sau zero influență. Prin urmare, existența unui sector agricol rezilient și o gestionare solidă a crizelor sunt elemente esențiale ale viitoarei politici agricole. În calitate de comisar desemnat, care sunt ideile dumneavoastră pentru îmbunătățirea rezilienței și a gestionării crizelor și riscurilor din sectorul agricol, inclusiv în ceea ce privește rezerva pentru situații de criză, având în vedere provocările externe menționate mai sus? În special, cum intenționați să abordați provocările legate de apă, inclusiv disponibilitatea apei, care devin, într-o măsură din ce în ce mai mare, aspecte vitale pentru producția agricolă?

Schimbările climatice și fenomenele meteorologice extreme, pierderea biodiversității și poluarea, precum și pierderea terenurilor agricole și forestiere și a altor terenuri seminaturale și naturale constituie riscuri și vulnerabilități tot mai mari pentru Europa. După cum s-a evidențiat în evaluarea europeană a riscurilor climatice din luna martie a acestui an, producția vegetală se confruntă deja cu niveluri critice ale riscurilor în sudul Europei. În plus, evoluțiile geopolitice și cele economice conexe exercită din ce în ce mai multă presiune asupra agriculturii și a sistemelor alimentare. Putem fi cu toții de acord că sectorul agroalimentar al UE se confruntă cu dificultăți majore, într-un context intern și mondial foarte competitiv. Totodată, sectorul agroalimentar al UE are multe puncte forte, printre care se numără, nu în ultimul rând, fermierii europeni și diversitatea teritoriului Uniunii.

Sectorul agricol și alimentar al UE este deja angajat într-o tranziție: pentru a deveni mai rezilient și sustenabil, pentru a atenua schimbările climatice și a se adapta în continuare la ele și pentru a-și reduce impactul asupra mediului – continuând, în același timp, să contribuie la securitatea alimentară a Uniunii și a întregii lumi. Face toate acestea grație fermierilor și antreprenorilor inovatori și calificați din acest sector. Ar trebui să recunoaștem acest lucru.

Dacă voi fi confirmat în funcția de comisar, mă voi asigura că ne întetăm eforturile de sprijinire a fermierilor și întreprinderilor în această tranziție și că vom crea un mediu propice care să-i permită fiecărui fermier și antreprenor din UE să găsească un model de afaceri care să corespundă cel mai bine propriei realități geografice și climatice.

După cum s-a subliniat în cadrul dialogului strategic, reziliența transformatoare a sectorului agroalimentar trebuie susținută printr-o îmbinare de soluții pe termen scurt și pe termen lung.

Voi apăra o politică a UE privind veniturile agricultorilor europeni.

Pentru a ne pregăti pentru viitor, trebuie să găsim soluții mai bune în materie de pregătire pentru riscurile climatice și de gestionare a crizelor și să ne asigurăm că răspundem în mod specific nevoilor zonelor rurale. O abordare de politică eficientă și eficace în ceea ce privește gestionarea riscurilor în sectorul agricol trebuie să țină seama de interacțiunile și compromisurile dintre diferitele riscuri, de strategiile din cadrul fermelor, de soluțiile referitoare la piețe și la lanțul de aprovizionare, precum și de politicile guvernamentale. Deși sunt necesare pentru a face față evenimentelor catastrofale pe termen scurt, instrumentele de gestionare a crizelor nu trebuie să limiteze schimbarea transformatoare și adoptarea de către fermieri a unor soluții pe termen mai lung. Este important ca politicile de gestionare a riscurilor și a crizelor să faciliteze tranziția către un sector agricol rezilient și sustenabil.

Deoarece costurile legate de evenimentele excepționale fac ca asigurările agricole să fie din ce în ce mai riscante pentru operatori, sunt necesare abordări noi. Trebuie s-o spunem clar: sistemele de asigurări existente vor deveni mai puțin viabile din punct de vedere financiar atât pentru operatori, cât și pentru asigurați. Pentru a contracara această spirală negativă, trebuie să partajăm mai bine riscurile, să diminuăm riscurile asigurărilor pentru a atrage mai multe fonduri private și să creăm un mediu favorabil, sporind, de exemplu, transparența pieței. Mă angajez să lucrez la o ofertă mai bună de instrumente de gestionare a riscurilor din agricultură în toate statele membre ale UE.

De asemenea, voi revizui setul de instrumente existent din cadrul PAC și voi evalua cea mai bună modalitate de îmbunătățire a acestor instrumente, pentru a consolida și mai mult reziliența sistemului agricol european și pentru a reduce riscurile aferente instrumentelor respective pentru actorii de pe piață. În opinia mea, PAC ar trebui să se concentreze tot mai mult asupra unor stimulente și instrumente care să promoveze adaptarea și reziliența fermelor pe termen lung, reducând, totodată, riscurile și costurile asigurărilor.

Pe lângă instrumentele de gestionare a riscurilor, sunt esențiale instrumentele pentru pregătire și răspuns în situații de criză, deoarece nici cele mai eficace măsuri de prevenire și gestionare a riscurilor nu pot evita apariția unor crize și șocuri pe care fermierii nu le pot absorbi singuri, indiferent dacă sunt climatice, de mediu, (geo)economice sau (geo)politice. Acest lucru este menționat clar în recomandările prezentate în cadrul dialogului strategic privind viitorul agriculturii în UE.

Dacă voi fi confirmat în funcția de comisar, voi continua și voi accentua eforturile recente din cadrul mecanismului european de pregătire și răspuns în caz de criză în materie de securitate alimentară, drept contribuție-cheie, în ceea ce privește aprovizionarea cu alimente și securitatea alimentară, la strategia Uniunii privind pregătirea pentru situații de criză. În acest context, aștept cu interes viitorul raport Niinistö privind modalitățile de îmbunătățire a pregătirii civile și pentru apărare a Europei, raport în care securitatea alimentară ar trebui să fie considerată o componentă crucială a oricărei pregătiri.

În ceea ce privește reacția, măsurile excepționale din cadrul organizării comune a piețelor și rezerva pentru agricultură au oferit în timp util sprijin fermierilor din UE care s-au confruntat cu circumstanțe foarte diverse care le-au afectat viabilitatea economică, de la perturbări ale piețelor cauzate de circumstanțele geopolitice la combaterea răspândirii unor boli ale animalelor și la impacturile unor fenomene meteorologice nefavorabile extreme și dezastru naturale fără precedent. Cred că instrumentele de criză sunt un semn important al grijii autorităților publice și al solidarității europene cu fermierii noștri. În viitor, trebuie să ne asigurăm că gestionarea crizelor și pregătirea pentru situații de criză nu descurajează fermierii de la adoptarea de strategii de gestionare a riscurilor în fermele lor, de exemplu prin trecerea la practici agricole mai reziliente.

De asemenea, va fi foarte important să ne continuăm și întărim eforturile pentru ca sectorul nostru agricol să devină mai rezilient la schimbările climatice și, în special, la fenomenele meteorologice extreme, precum inundațiile și seceta, dar și la încălzirea globală și la modificările regimurilor precipitațiilor. Un sector agricol rezilient din punct de vedere hidric nu este o opțiune, ci o necesitate și voi colabora foarte strâns cu comisarul pentru mediu, reziliență în domeniul apei și o economie circulară competitivă la elaborarea strategiei pentru reziliența în domeniul apei, al cărei scop va fi de a ajuta fermierii să creeze o agricultură bazată pe utilizarea inteligentă a apei.

Sprijinul PAC rămâne esențial pentru acțiunile care vizează îmbunătățirea sănătății solului (astfel încât să se limiteze eroziunea sau astfel încât solul să acționeze ca un burete, contribuind la combaterea excesului de apă sau a secetei), menținerea și crearea unor elemente de peisaj cu efecte de atenuare, investițiile în infrastructuri mai bune de irigare și de reutilizare a apei și sprijinirea agriculturii de precizie și a unor culturi și soiuri mai reziliente.

Este necesară promovarea unor abordări noi în ceea ce privește peisajul. De asemenea, este esențial un rol mai puternic al serviciilor de consiliere pe întreg teritoriul UE, pentru sprijinirea fermierilor care adoptă practici mai reziliente și sisteme adaptate la expunerea geografică și climatică locală. Acestea creează situații avantajoase din toate punctele de vedere, deoarece fac mai atractivă asigurarea întreprinderilor agricole.

Trebuie să-i răsplătim pe fermierii care contribuie la protejarea sau refacerea serviciilor noastre ecosistemice. Vom depune eforturi în acest sens pentru perioada de după 2027, dar, în mare, statele membre au pornit deja în această direcție, de exemplu cu ajutorul așa-ziselor eco-scheme și al instrumentelor pentru agromediu și climă.

Sunt convins că sunt necesare schimbări mai fundamentale în regiunile cele mai vulnerabile. Va trebui să ne așteptăm cu toții la efecte mai de durată ale schimbărilor climatice – în special asupra resurselor hidrice – și să ne asigurăm că sectorul se adaptează pentru a deveni mai rezilient pe termen lung. Reziliența implică diversificarea și transformarea fermelor, dezvoltarea unor piețe noi și activități specifice de cercetare și inovare. Vă puteți baza pe faptul că voi acorda atenție și acestor aspecte.

6. Sectorul agricol a depus eforturi majore în ultimii ani și în ultimele decenii, inclusiv cu ajutorul unui sprijin specific în cadrul PAC, pentru a deveni mai favorabil mediului și climei. Agricultură aduce deja o contribuție importantă la punerea în aplicare a obiectivelor UE în materie de climă, biodiversitate și mediu și va continua să facă acest lucru în viitor, ținând seama în același timp de realitatea socioeconomică și de competitivitatea și profitabilitatea sectorului agricol și alimentar. Cum intenționați să sprijiniți fermierii în acest proces necesar de schimbare? Acest lucru ar putea fi realizat în cadrul PAC actuale? Având în vedere necesitatea de a crește investițiile pentru a asigura sustenabilitatea sectorului agricol, considerați că este nevoie de un buget mai mare pentru PAC și cum ați asigura o finanțare suficientă? Ce alte instrumente publice și private considerați că sunt necesare pentru a sprijini fermierii în furnizarea de servicii publice?

Trebuie să colaborăm pentru a asigura competitivitatea și sustenabilitatea pe termen lung ale sectorului nostru agricol, ținând, totodată, seama de limitele planetei noastre. Putem îndeplini acest obiectiv comun doar dacă lucrăm împreună la cele trei dimensiuni ale sustenabilității: economică, socială și din punctul de vedere al climei și al mediului. Pentru că aceste trei dimensiuni sunt interconectate, nu vom reuși dacă acordăm prioritate unei dimensiuni fără a ne asigura că se realizează progrese și în privința celorlalte. Doar așa putem asigura viabilitatea sectorului, securitatea alimentară pe termen lung pentru cetățenii europeni, constând în aprovizionarea abundentă cu alimente diversificate, de calitate și la prețuri acceptabile, precum și gestionarea sustenabilă a resurselor naturale și prosperitatea zonelor rurale.

Dacă voi fi confirmat în funcția de comisar, intenționez să pornesc de la ceea ce s-a realizat până în prezent, în cadrul planurilor strategice PAC, precum și grație inițiativelor întreprinse ca parte a Pactului verde, recunoscând eforturile depuse de fermieri și de administrațiile naționale. După cum a confirmat recent Curtea de Conturi Europeană în raportul său din 30 septembrie 2024 privind planurile strategice PAC, „arhitectura verde” a Regulamentului privind planurile strategice PAC pentru perioada 2023-2027 permite prevederea unui nivel mai ridicat de ambiție în ceea ce privește mediul și clima în cadrul PAC, dar acest potențial trebuie să fie mai bine exploatat prin intermediul planurilor naționale. Așadar, voi sprijini statele membre în ceea ce privește punerea eficientă în aplicare a planurilor lor strategice PAC, dar mă angajez, de asemenea, cu fermitate, să acționez în privința deficiențelor și să mă folosesc la maximum de învățăminte trecutului, de noile dovezi și de feedbackul părților interesate, în cooperare cu Parlamentul European și cu statele membre.

Acestea fiind spuse, cred că planurile strategice PAC sunt un instrument adecvat pentru îndeplinirea în mod integrat a obiectivelor de politică ale PAC, deoarece statele membre le folosesc pentru a pregăti și a oferi răspunsuri adaptate provocărilor de pe teritoriile lor. Prin PAC – cea mai mare sursă de finanțare a UE pentru mediu – ne putem asigura că producția și natura merg mână în mână. Acest lucru a determinat stabilirea unui nivel superior de ambiție în mai multe domenii, 32 % dintre fondurile PAC fiind alocate pentru îndeplinirea obiectivelor legate de climă, de mediu și de bunăstarea animalelor (aproape 97 de miliarde de euro din alocarea aferentă planurilor PAC pentru perioada 2023-2027).

Spre deosebire de alte sectoare ale economiei, producția agricolă se bazează pe natură și ecosisteme și este legată inseparabil de ele. Agricultură generează externalități pozitive, precum întreținerea peisajelor și activități economice în zone rurale îndepărtate, iar anumite practici agricole generează contribuții pozitive pentru biodiversitate. Toate acestea trebuie menținute. Totodată, trebuie să reducem externalitățile negative, precum și să gestionăm în mod sustenabil resursele naturale și să le refacem acolo unde este necesar. Sănătatea solurilor, adaptarea la schimbările climatice, polenizarea, echilibrul nutrienților, decarbonizarea și utilizarea sustenabilă a pesticidelor și a îngrășămintelor, precum și a alternativelor lor, pentru a oferi doar câteva exemple-cheie, sunt

esențiale pentru viabilitatea pe termen lung. În multe cazuri, pentru adaptarea la schimbările climatice ar putea fi necesare schimbări profunde ale modalităților de gestionare.

Nu putem uita obiectivele PAC, stabilite la articolul 39 din tratat, și anume asigurarea unui nivel de trai echitabil pentru populația agricolă, garantarea siguranței aprovizionărilor și asigurarea unor prețuri rezonabile. Trebuie să învățăm din ceea ce ne-au spus fermierii în primăvară, pentru a elabora și a aplica o nouă abordare, prin care să îndeplinim obiectivele legate de sustenabilitate, să sprijinim eforturile de decarbonizare ale fermierilor și să menținem biodiversitatea.

Cred că, oferind recompense și stimulente pentru serviciile ecosistemice, putem promova efectele pozitive din punctul de vedere al mediului și din punct de vedere social. Pentru a ne îndeplini toate obiectivele ambițioase, va trebui să direcționăm mai bine sprijinul oferit. Pentru promovarea efectelor pozitive din punctul de vedere al mediului și din punct de vedere social, este necesar un sistem de recompense și stimulente pentru serviciile ecosistemice. Prin viitorul buget al UE, trebuie să ne asigurăm că PAC este bine orientată și că este stabilit echilibrul corect între stimulente, investiții și reglementare. În acest context, voi evalua în mod specific, printre altele, cele mai bune opțiuni pentru plățile PAC în ceea ce privește condiționalitatea și voi fi foarte atent la inițiativele legislative din alte domenii care ar putea avea un impact asupra sectorului agricol.

O concluzie a dialogului strategic privind viitorul agriculturii în UE a fost că, pentru îndeplinirea obiectivelor UE referitoare la agricultură și producția de alimente, la dezvoltarea rurală, la neutralitatea climatică și la refacerea biodiversității, trebuie să se acționeze și reacționeze cu eficacitate și eficiență în scopul atingerii țintelor prioritare, mai exact: consolidarea competitivității, a rezilienței și a sustenabilității sectorului agricol, asigurarea suveranității alimentare a UE și producerea unei schimbări reale pentru comunitățile noastre rurale.

Date fiind dificultățile legate de tranziție și adaptare cu care se confruntă agricultura Europei, trebuie să căutăm resurse în afara PAC care să ne ajute să finanțăm tranziția și să reducem riscurile legate de tranziție. Există mulți fermieri care sunt dornici să investească și să realizeze schimbări, dar care nu pot obține finanțare comercială. Acest deficit de finanțare, estimat la 62 de miliarde de euro (2022), a crescut în ultimii ani, anumite grupuri, de exemplu micii sau tinerii fermieri, fiind deosebit de dezavantajate. De asemenea, deficitul este semnificativ în cazul „investițiilor verzi”, deoarece rentabilitatea acestor investiții nu este imediată. Intenționez să colaborez îndeaproape cu Banca Europeană de Investiții, pentru a maximiza sursele de investiții publice și, în același timp, a mobiliza capitalul privat și a reduce riscurile aferente investițiilor de capital privat. De asemenea, voi încuraja statele membre să utilizeze mai bine instrumentele financiare din cadrul PAC și sprijinul pentru inovarea de vârf și pentru transferul de cunoștințe.

Voi continua să explorez noi modele de afaceri și oportunități pentru surse suplimentare de venituri pentru fermieri care să se bazeze pe o economie neutră din punct de vedere climatic și pozitivă pentru natură, cum ar fi bioeconomia (valorificarea reziduurilor, a deșeurilor sau a biomasei) sau cultura carbonului și certificarea privind biodiversitatea (credite de reducere a emisiilor de carbon și credite pentru natură). Fermierii își pot diversifica veniturile devenind producători de energie din surse regenerabile. De asemenea, trebuie să ne îmbinăm eforturile și să ne împărțăm responsabilitățile cu industria alimentară și a băuturilor și cu consumatorii. Industria alimentară depinde de fermieri pentru a-și obține factorii de producție. Așadar, are un interes existențial ca sectorul agricol să fie sănătos, sustenabil și rezilient. Prin urmare, acest sector ar trebui să contribuie în mod echitabil la răsplătirea fermierilor care produc produse agricole în mod mai sustenabil.

7. Care sunt planurile dumneavoastră pentru dezvoltarea sectorului creșterii animalelor, asigurând în același timp contribuția sa la planul de acțiune în domeniul climei? Cum intenționați să stimulați inovarea în acest domeniu? Cum ați asigura punerea în aplicare coerentă și eficace a legislației privind reducerea emisiilor care afectează sectorul creșterii animalelor și cum ați evita existența unor niveluri juridice multiple și a unor sarcini administrative suplimentare pentru fermieri?

Numărul animalelor crescute în UE continuă să scadă, reducerea fiind de 7,8 % în ultimii zece ani, dar această scădere nu este răspândită în mod uniform în întreaga UE. În perioada 2013-2023, numărul bovinelor a scăzut cu 5 %, cel al porcinelor cu 6 %, cel al ovinelor cu 9 % și cel al caprinelor cu 15 %.

Asigurarea sustenabilității și competitivității sectorului creșterii animalelor din UE nu este doar o prioritate agricolă, ci un obiectiv strategic care contribuie la îndeplinirea unor obiective mai ample: sustenabilitatea socială, economică și din punctul de vedere al mediului. Sectorul creșterii animalelor este un pilon crucial al sistemului agroalimentar al UE, contribuind la securitatea alimentară, la ocuparea forței de muncă în mediul rural și la întreținerea diverselor și frumoaselor peisaje europene, precum și a patrimoniului nostru cultural. Când se bazează

pe ferme familiale, poate avea un rol esențial în menținerea vitalității rurale. În regiunile montane sau în zonele care se confruntă cu constrângeri naturale, creșterea animalelor este, adesea, singura activitate economică viabilă. În absența ei, aceste zone s-ar putea confrunța cu abandonarea terenurilor, cu o depopulare mai accentuată, cu pierderea locurilor de muncă și cu stagnare economică. Totodată, creșterea animalelor are impacturi climatice și de mediu bine-cunoscute asupra apei, aerului, solului și naturii, impacturi de care trebuie să ne ocupăm.

Intenționez să îmbunătățesc performanța sectorului creșterii animalelor în ceea ce privește sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului și sustenabilitatea socială, oferindu-i un cadru favorabil ca parte a PAC, în concordanță cu alte politici, în special în ceea ce privește clima și mediul. Mă voi asigura că îndeplinirea acestui obiectiv se va baza pe o abordare holistică ce va genera principii directe clare de pus în aplicare la nivelul fermelor și de-a lungul întregului lanț de aprovizionare. Reducerea poverii administrative care apasă asupra fermierilor va fi preocuparea mea constantă.

Deși emisiile din agricultură au scăzut ușor în UE în ultimele două decenii, tendința care se preconizează că va continua și în viitor, sectorul creșterii animalelor trebuie să își continue tranziția spre practici mai sustenabile. De asemenea, este important să se sublinieze că, în anumite zone specifice, presiunea exercitată de animale a crescut dincolo de limite și trebuie să fie luate măsuri pentru restabilirea echilibrului. Este necesară o abordare cuprinzătoare în acest sens, iar PAC trebuie să ofere în continuare statelor membre unelte necesare pentru soluționarea dificultăților respective, de exemplu: promovarea practicilor sustenabile, crearea unor modele de afaceri alternative, sprijinirea cercetării și dezvoltării și adoptarea de noi tehnologii.

De pildă, sistemele bazate pe pășunat furnizează mai multe servicii de mediu. Rumegetoarele care pasc sunt echivalentul unor soluții bazate pe natură, gestionând biomasa pajiștilor, reducând riscul de incendii forestiere și sprijinind stocarea carbonului în sol. Animalele care pasc contribuie la menținerea sănătății ecosistemelor, sporind fertilitatea solului prin restituirea materiei organice și a azotului. De asemenea, pășunatul sprijină biodiversitatea. De exemplu, dejecțiile animaliere lăsate în urmă creează habitate pentru insecte și păsări. În plus, sistemele de creștere a animalelor bazate pe pășunat contribuie la sechestrarea carbonului în soluri, deci au un rol în atenuarea schimbărilor climatice. Totodată, sistemele extensive de creștere a animalelor oferă o modalitate sustenabilă de a produce alimente în zone în care producția vegetală nu este viabilă, consolidându-și și mai mult rolul în ceea ce privește adaptarea la schimbările climatice. Piețele trebuie să sprijine și să recompenseze aceste practici sustenabile.

Abordările adaptate, care țin seama de condițiile, practicile agricole și realitățile economice locale, sunt esențiale.

Deși au fost depuse multe eforturi în acest sens, este necesară reducerea în continuare a emisiilor. Vom începe prin îmbunătățirea măsurării emisiilor de gaze cu efect de seră, atât la nivelul fermelor, cât și la nivel național, pentru a putea avea date consolidate la nivelul UE. Trebuie să vedem mai bine efectele bunelor practici asupra reducerii emisiilor agricole, deoarece aceste efecte nu sunt recunoscute suficient de piețe sau în inventarele naționale ale emisiilor de gaze cu efect de seră. În plus, inovarea tehnologică va avea un rol crucial în această tranziție. Agricultură de precizie, programele de ameliorare specifice, practicile îmbunătățite în materie de sănătate a animalelor, aditivii pentru hrana animalelor meniți a reduce emisiile de metan, gestionarea dejecțiilor animaliere, managementul integrat al pășunatului și soluțiile inovatoare privind hrana animalelor vor fi esențiale pentru reducerea amprente de mediu a sectorului creșterii animalelor. Voi acorda o atenție deosebită programului de cercetare și inovare aflat în desfășurare și mă voi asigura că rezultatele sale promițătoare vor fi disponibile pentru toți; respectivele abordări benefice pentru climă ar trebui puse în aplicare pe teren.

Există câteva principii directe pentru viitorul sectorului: dovezi științifice, consultări cu părțile interesate și inovare tehnologică. Când voi elabora perspectivele pe termen lung pentru acest sector, mă voi asigura că discuțiile sunt bazate pe dovezi științifice solide, astfel încât deciziile de politică să fie bazate pe fapte și toate părțile interesate, inclusiv fermierii, consumatorii, societatea civilă, oamenii de știință și factorii de decizie politică, să fie implicate în modelarea viitorului acestui sector și să pună în practică inovarea.

După cum am menționat anterior, dacă voi fi confirmat în funcția de comisar, în primele 100 de zile ale mandatului meu voi elabora o viziune pentru agricultură și sectorul alimentară, pe baza recomandărilor prezentate în cadrul dialogului strategic, iar viitorul sectorului creșterii animalelor va face parte integrantă din această viziune. Sprijinind inovarea și promovând soluțiile adaptate, putem construi un viitor rezilient și sustenabil pentru sectorul creșterii animalelor din UE.

Întrebare adresată de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

8. Cum veți îndeplini obiectivele în materie de mediu și climă (GES, inclusiv metan), asigurând în același timp sustenabilitatea economică și socială a fermierilor din UE, precum și rolul acestora în asigurarea securității alimentare a UE? Puteți oferi detalii despre sistemul de analiză comparativă (benchmarking) propus pentru sistemele de certificare a durabilității în vederea armonizării metodologiilor privind evaluările durabilității agricole? Pe ce criterii se va baza? În ce fel va reduce sarcina administrativă a sectorului? Cum intenționați să atingeți obiectivul UE pentru 2030 privind agricultura ecologică? Cum intenționați să colaborați cu comisarul pentru sănătate și bunăstarea animalelor în ceea ce privește abordarea „O singură sănătate” și cadrul legislativ pentru sisteme alimentare durabile? În ceea ce privește acest ultim punct, intenționați să includeți această propunere în programul de lucru al Comisiei pentru 2025? Cum vă veți asigura că acest cadru legislativ include toate părțile interesate și adoptă o abordare integrată în ceea ce privește promovarea durabilității de-a lungul întregului lanț valoric, de la agricultură la reducerea deșeurilor alimentare, la bunăstarea animalelor și la o alimentație sustenabilă mai sănătoasă și alimente de înaltă calitate?

Având în vedere impactul agriculturii și al sistemelor alimentare asupra climei și a mediului, avem nevoie de o abordare comună și coerentă în privința modalităților în care diversele părți ale sistemului alimentar contribuie la îndeplinirea obiectivelor de mediu și soluționează problemele legate de mediu. Agricultură, ca orice alt sector, trebuie să contribuie și ea. Producția de alimente se bazează pe natură și pe ecosisteme și este legată indisolubil de ele. Fără soluții sănătoase, fermierii noștri nu pot avea venituri.

Dacă vrem să ne asigurăm că obținem rezultate în privința obiectivelor legate de mediu și climă, trebuie să ne concentrăm mai mult asupra stimulentei și investițiilor necesare, pentru a crea echilibrul potrivit între stimulente, investiții și reglementare. Așadar, intenționez să continuu eforturile deja semnificative depuse în privința mediului și a climei prin intermediul actualului cadru de sprijin al PAC și, în paralel, prin intermediul legilor referitoare la mediu și climă aprobate sau aflate în discuție, inclusiv al Regulamentului privind restaurarea naturii. Pentru binele agriculturii, trebuie să asigurăm în mod eficace fertilitatea solurilor, să reducem pierderea de nutrienți și să aducem înapoi biodiversitatea și serviciile ei, fără a-i penaliza pe fermieri.

În cadrul PAC, ar trebui să se acorde în continuare atenție emisiilor, întâi prin îmbunătățirea măsurării emisiilor de gaze cu efect de seră, atât la nivel național, cât și la nivelul fermelor, pentru a putea avea date consolidate la nivelul UE. Trebuie să vedem mai bine efectele bunelor practici asupra reducerii emisiilor agricole, deoarece au fost deja depuse multe eforturi, care însă nu sunt recunoscute suficient de piețe sau în inventarele naționale ale emisiilor de gaze cu efect de seră. În al doilea rând, pentru reducerea emisiilor agricole, inclusiv a celor de metan, vor fi necesare consolidarea anumitor instrumente din cadrul PAC și mai buna direcționare a sprijinului, inclusiv spre anumite teritorii sau tipuri de producție animalieră, precum și inovații în domeniul gestionării deșeurilor animaliere.

După cum a demonstrat sectorul agriculturii ecologice, există oportunități pentru o agricultură sustenabilă din punctul de vedere al mediului și viabilă din punct de vedere economic. Sunt foarte încrezător în potențialul acestui sector al UE. Intenționez să mă concentrez în continuare asupra dezvoltării acestui sector. În prezent, planurile strategice PAC prevăd un sprijin substanțial și obiective ambițioase pentru sectorul agriculturii ecologice, iar menținerea sprijinului va fi importantă pentru facilitarea conversiei, precum și pentru menținerea agriculturii ecologice. Trebuie să acordăm aceeași atenție sprijinirii dezvoltării cererii de pe piața produselor ecologice și încurajării consumului, de exemplu prin politici de promovare sau prin modificări ale normelor referitoare la achizițiile publice.

Există interconexiuni clare între sănătatea oamenilor, cea a animalelor, cea a plantelor și cea a mediului, fapt reflectat în abordarea „O singură sănătate”. Menținerea unei abordări holistice este tot mai necesară pentru menținerea rezilienței pe termen lung a sistemului alimentar al UE, dar trebuie să îndeplinim acest obiectiv pe termen lung cu ajutorul unei noi abordări referitoare la sustenabilitate, potrivit recomandărilor prezentate în cadrul dialogului strategic. Mai degrabă decât prin noi propuneri legislative, ne putem îndeplini obiectivele printr-o mai bună punere în aplicare a legislației existente și prin mai bună asigurare a respectării legislației, utilizând, totodată, stimulente și noi instrumente bazate pe piață pentru a promova schimbarea. În acest sens, intenționez să colaborez îndeaproape cu comisarul pentru sănătate și bunăstarea animalelor, precum și cu comisarul pentru pescuit și oceane, comisarul pentru mediu, reziliență în domeniul apei și o economie circulară competitivă, comisarul pentru climă, zero emisii nete și creștere curată și alții.

O abordare pragmatică, ascendentă, care să țină seama de nevoile specifice ale fermierilor, va fi esențială. Printre altele, intenționez să colaborez cu fermierii, cu toți actorii din cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente, cu reprezentanții consumatorilor și cu oamenii de știință pentru a elabora o evaluare armonizată a sustenabilității în cadrul fermei – sistemul de analiză comparativă. Bazându-se pe sistemele publice și private existente și ținând

seama de realitățile din cadrul fermelor, acest sistem îi poate ajuta pe fermieri să înregistreze datele privind sustenabilitatea o singură dată, reducând, astfel, sarcina administrativă. Acest sistem ar i-ar ajuta pe fermieri să-și compare rezultatele în materie de sustenabilitate și ar evidenția tensiunile care există între diferitele dimensiuni ale sustenabilității. Ar putea servi drept bază pentru eventuale sisteme publice sau private de asigurare a sustenabilității, menționate în raportul privind dialogul strategic. Instituirea unui sistem de analiză comparativă în sectorul agroalimentar la nivelul întregii UE va fi o modalitate de a încuraja fermierii să adopte practici sustenabile și de a le permite fermierilor să demonstreze acest lucru pentru a obține o remunerație mai bună de pe piață.

De asemenea, o concluzie a dialogului strategic a fost aceea că promovarea adoptării unei alimentații mai echilibrate este esențială pentru sănătatea și starea de bine a cetățenilor. Dacă voi fi confirmat în funcția de comisar, voi colabora cu comisarul pentru sănătate și bunăstarea animalelor pentru a realiza progrese în acest domeniu, respectând însă limitele impuse de competențele reduse ale UE în privința consumului de alimente. În plus, alimentele au o puternică dimensiune socială și culturală: autoritățile naționale și regionale sunt cele mai în măsură să acționeze, fiind responsabile cu educația, sănătatea publică și impozitarea, care sunt elemente-cheie în sprijinirea unei alimentații sustenabile și sănătoase. Totuși, există domenii în care UE poate oferi o valoare adăugată și sprijin pentru completarea acestor eforturi.

Sunt hotărât să continui programul UE de promovare a produselor agricole și alimentare, pentru care există un sprijin general din partea statelor membre și a Parlamentului European.

Mai mult, sunt hotărât, de asemenea, să continui programul UE pentru școli și să-i sporesc eficacitatea. Este unul dintre acele instrumente unice de la nivelul UE care se adresează celui mai important public, și anume elevilor, care ar trebui nu doar să beneficieze de o varietate de produse agricole sănătoase, precum fructele, legumele și produsele lactate, ci și să învețe mai multe despre agricultură, mediu și alimentația echilibrată. Totodată, normele UE privind achizițiile publice permit autorităților publice care achiziționează alimente să țină seama de anumite criterii legate de sustenabilitate. Mă angajez să colaborez, și în privința acestui aspect, cu vicepreședintele executiv pentru prosperitate și pentru strategia industrială și cu comisarul pentru sănătate și bunăstarea animalelor.

Îmbunătățirea bunăstării animalelor de fermă oferă beneficii tangibile fermierilor, printre care se numără, în special, nu doar scăderea riscurilor de apariție a unor focare de boli și reducerea utilizării medicamentelor, această reducere având un impact pozitiv asupra reducerii rezistenței la antimicrobiene și a ratelor morbidității și mortalității, ci și o profitabilitate mai mare a creșterii animalelor. Actuala PAC îi ajută pe fermieri să obțină niveluri mai ridicate de bunăstare și sănătate a animalelor. Dacă voi fi confirmat în funcția de comisar, voi colabora îndeaproape cu comisarul pentru sănătate și bunăstarea animalelor, în special în scopul modernizării normelor referitoare la bunăstarea animalelor, ținând seama de factorii științifici, de mediu, economici și sociali.

În privința risipei alimentare, dacă voi fi confirmat în funcția de comisar, mă angajez ca, împreună cu comisarul pentru mediu și cu comisarul pentru sănătate și bunăstarea animalelor, să accelerez progresul UE spre îndeplinirea obiectivului de dezvoltare durabilă 12.3, de a reduce la jumătate risipa alimentară la nivelul comerțului cu amănuntul și la nivelul consumatorilor și de a reduce pierderile de alimente până în 2030, stimulând integrarea problemei risipei/pierderii alimentare în toate domeniile de politică relevante, inclusiv în agricultură. Voi sprijini întreprinderea de acțiuni suplimentare în vederea reducerii risipei și pierderii alimentare.

Întrebare adresată de Comisia pentru pescuit

9. În exercitarea atribuțiilor aferente portofoliului dumneavoastră, cum veți ține seama de importanța sectoarelor pescuitului și acvaculturii din UE, de contribuția acestora la suveranitatea alimentară a UE și la protecția ecosistemelor marine, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung?

Sectorul pescuitului și cel al acvaculturii sunt un pilon fundamental al multor comunități de pe întregul continent, având un rol crucial în ceea ce privește atât securitatea alimentară, cât și ocuparea forței de muncă și activitățile economice, în multe regiuni.

Totuși, importăm aproape 70 % din totalul produselor pescărești și din acvacultură consumate în UE. Producția acvaculturii europene rămâne relativ redusă și stabilă, în pofida potențialului său uriaș.

Dacă voi fi confirmat în funcția de comisar, voi colabora îndeaproape cu comisarul pentru pescuit și oceane pentru a mă asigura că viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar ține seama de pescuit și acvacultură în mod adecvat. Vom colabora și cu vicepreședintele executiv pentru coeziune și reforme, pentru a spori atractivitatea zonelor rurale și a zonelor de coastă pentru generațiile actuale și viitoare.

Pentru a-și asigura securitatea alimentară, UE trebuie să promoveze un sector al pescuitului și acvaculturii competitiv, sustenabil și rezilient și să mențină vitalitatea zonelor noastre rurale, de coastă și riverane. Totodată, nu trebuie să uităm că mările noastre au foarte mult de suferit din cauza activităților de pe uscat. De pildă, pierderile de nutrienți au impacturi negative atât asupra agriculturii, cât și asupra oceanului, generând costuri pentru pescuit și turism. Cred cu tărie că ar trebui să alegem o abordare holistică a sistemului alimentar în general, ținând seama atât de agricultură, cât și de pescuit și acvacultură.

Consumatorii au un rol-cheie în sprijinirea acestei tranziții. Prețul rămâne un factor-cheie al deciziilor lor de consum. Este importantă crearea unui mediu propice adecvat, în care practicile mai sustenabile să fie recompensate de piață. Informarea consumatorilor rămâne un domeniu în care vor trebui depuse eforturi suplimentare pentru facilitarea tranziției spre sustenabilitate. Trebuie să colaborăm în privințe precum eventuala indicare mai detaliată a originii pe etichete.